

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 20. Claudius Tauriensis Iconoclasta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

octodecim post obitum ejus, Constanti-
nopolim delatae sunt. Sæculum IX.
A. C. 828.

§. XX.

Claudius Taurinensis Iconoclasta.

In Francia quoque Sacrae Imagines ho-
stem habuerunt Claudium Episcopum Mabill. præf. 1. Sæc. 4. n. 23. & to. 1. Annal. p. 45. Coimt. an. 828. n. 53.
Augustæ Taurinorum. Is natione Hispa-
nus, Felicis Urgelitani Discipulus, olim
Presbyteri officio in Aula Ludovici Im-
peratoris functus, illam laudem adeptus
fuerat, quod in Sacrarum Scripturarum
scientia esset eruditissimus. Anno octin-
gentesimo decimo quarto scripsit Com-
mentariorum libros tres in Genesim, an-
no octingentesimo vigesimo primo in
Exodum quatuor, rursusque alios in Le-
viticum anno octingentesimo vigesimo
tertio, rogatus a Theodemiro Abbate
amico suo, qui Congregationi centum
quadraginta Monachorum sub Regula
S. Benedicti militantium præerat. Præ-
ter memorata Claudius scripsit Commen-
tarium in S. Matthæum, quem anno octin-
gentesimo decimo quinto Justo Abbati
Carroviensi dedicavit. Omnes S. Pauli
epistolas explicavit. Drufterano Abba-
ti Soliniacensi Expositionem Epistolæ ad
Galatas, & Ludovico Imperatori Ex-
positionem Epistolæ ad Ephesios in-
scripsit.

Sæculum IX.

A. C. 828.

Ludovicus Imperator, cum sciret magnam populi partem in Italia veritatem Evangelicam non esse satis edoctam, Claudium iussit ordinari Augusti Taurinorum Episcopum, qui primum prædicare & docere studiosissime cœpit. Inter alios abusus, quos oppugnare oportebat, patebat cultus imaginum nimius, is enim in superstitionem degenerabat. Hunc ut emendaret Claudius, cum medium tenere debuisset, ad partem alteram extremam deflexit, & zelo a prudentiæ & discretionis regulis alieno omnes imagines & cruces ex omnibus Ecclesiis suæ Diœcesis delevit, confregit, eliminavit. Qua re comperta Theodemirus Abbas urgente charitate virum admonuit data epistola, in qua assererat, servandas esse icones, quamvis affirmare non auderet, esse etiam adorandas. Claudius his amici sui monitis fastidiose & superbe respondit datis litteris, quibus titulum imposuit: *Apologia contra Theo-*

ap. Dung. demirum, in ea loquitur in hunc modum:
Auct. Bibl. Episcopatum suscipere compulsus, cum
PP. Paris. Taurinum venissem, Ecclesias omnes abomi-
to. 2. p. 900.
Claudii Apologia. natione & imaginibus plenas inveni. Nunc
vero, quia ego solus cæpi destruere, quod
omnes adorabant, omnes maledicta in me
conjiciunt. Et post alia, dicunt: non
credimus imagini, quam adoramus, numen
inesse, sed eam colimus in honorem illius,
quem

quem repræsentat. Respondeo: si, qui Sæculum IX.
A. C. 828.
cultum Dæmonum abjecerunt, Sanctorum

imagines colunt, nondum reliquerunt Idola, nec rem sed nomen mutaverunt. (*)

Sive enim in pariete imagines S. Petri & S. Pauli, sive effigies Jovis, Saturni aut Mercurii pingatis, nec Dii sunt, nec Apostoli, nec Homines. Itaque eidem errori aliud nomen datis. Si vero homines adorare (***) oportuit, profecto cum viverent potius adorandi erant, utpote Dei imago, quam post mortem, cum lapidibus similes facti sunt. Et si non licet adorare opera Dei, multo minus opera hominum adorare fas erit.

Cultum Crucis speciatim oppugnabat dicens: Si Crux adoranda est, quia Iesus Christus ei affixus fuit, quantam rerum multitudinem eodem cultu prosequi debemus? nam in cruce sex non plus hominis pependit, sed in sinu Virginis Matris suæ novem mensibus fuit. Ergo nobis adoranda sunt feminae Virgines, præsepia, quia ibi fuit depositus, lintea, quia iis fuit involutus, cimbae, quia iis sæpe vectus est,

P 2

asini,

(*) Istud nullo modo sequitur; quia nec imaginem, nec hominem per imaginem repræsentatum, Deum esse credunt, nec cultum, soli Deo competentem, exhibent.

(**) Quin imo, Fideles semper etiam vivos homines pios & sanctos honorarunt, & rogarunt, ut pro se apud Deum intercederent.

Sæculum IX. *asini, quia in aliquo sedit, agni, leones, le-*
A. C. 828. *pides, quia bis nominibus sæpe significatur,*
spinæ, arundines, lanceæ, quia passionis
ipsius instrumenta fuerunt. Non præce-
pit Christus hominibus Crucem adorare,
sed eam portare, videlicet propriæ volun-
tati renunciare.

Quod autem dicit (sermo ad Theode-
mirum dirigitur) a me homines, pæniten-
tiæ causa Romam ire volentes, a propo-
sto abstrahi falsum est, hoc iter nec appro-
bo, nec damno, quia illud nec omnibus no-
cere, nec omnibus prodesse scio. Et infra:
male accipimus verba illa Evangelii: TU
ES PETRUS, & reliqua, si per profectio-
nem Romanam & Intercessionem S. Petri
vitam æternam consequi speramus. Chri-
stus non dixit Petro: quidquid solveris in
Cælo, erit solutum & in terra. Hoc Mi-
nisterium illo tantum tempore Præsulibus
datum est, quo in hoc Sæculo degunt.
Tandem dicebat, Apostolicum (id est in
illius ævi stilo Papam) non illum esse,
qui in Sede Apostoli sederet, sed qui tan-
tæ Dignitatis officia impleret. Hi fuere
Claudii Taurinensis errores.

§. XXI.

Dungalus scribit adversus Claudium.

Mabill. ead.
præf. n. 39.

Claudii litteras refutavit Dungalus Ad-
vena & Monachus Reclusus, ut cre-
ditur, in Monasterio S. Dionysii in Fran-
cia.